

**PYTANIA PRAWNE DO IZBY ADMINISTRACYJNEJ,
PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH**

III ZP 22/01

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy termin 8 miesięcy wskazany w art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 6 marca 1997 r. o zrekompensowaniu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej oraz utraty niektórych wzrostów lub dodatków do emerytur i rent (Dz.U. Nr 23, poz. 294 z dnia 24 marca 2000 r. tekst jednolity) do zgłoszenia żądania o zamieszczenie w spisie osób uprawnionych do rekompensat jest terminem zawitym (prekluzyjnym) wyłączającym możliwość skutecznego dochodzenia rekompensaty na drodze sądowej?”

III ZP 23/01

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wynagrodzenie za pracę kierownika (dyrektora) samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, którego stosunek pracy zależy od organu założycielskiego (zarządu województwa), w zakresie wysokości i składników wynagrodzenia kształtują także przepisy regulaminu wynagradzania obowiązującego w tym zakładzie?”

III ZP 24/01

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy za nauczyciela „przechodzącego na emeryturę” uprawnionego do odprawy przewidzianej w art. 87 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (tj. D.U. z 1997 r. Nr 56, poz. 357) w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie nowelizacji z dnia 18 lutego 2000 r. (Dz.U. Nr 19, poz. 239) można uznać nauczyciela, który przepracował w szkole co najmniej 20 lat i którego stosunek pracy wygasł z upływem okresu pozostawania w stanie nieczynnym – w sytuacji, gdy przed ustaniem zatrudnienia nabył on uprawnienia emerytalne i pobierał z tego tytułu świadczenie?”

III ZP 25/01

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krośnie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 19 ust. 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. – przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz.U. Nr 133, poz. 872) a zwłaszcza zawarte tam określenie „odpowiednio” może stanowić podstawę do stosowania przez sądy dla pracowników powiatowych urzędów pracy terminów określonych w przepisie art. 58 wyżej cytowanej ustawy przesuniętych o jeden rok, tak by w miejsce wymienionego w ustawie roku 1999 stosować rok 2000?”

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 70/01

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy niedołączenie przez wierzyciela tytułu wykonawczego o jakim mowa w art. 914 § 2 k.p.c. stanowi brak formalny w rozumieniu art. 130 § 1 k.p.c.?”

III CZP 72/01

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy do czasu posiadania samoistnego, niezbędnego do zasiedzenia nieruchomości będącej przedmiotem własności państwowej, dolicza się czas posiadania w okresie poprzedzającym wejście w życie przepisów wyłączających możliwość jej zasiedzenia (art. 10 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, Dz.U. Nr 55, poz. 321)?”

III CZP 73/01

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 226 § 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. prawo spółdzielcze (tekst jedn. Dz.U. 1995 r. Nr 54, poz. 288 z późn. zm.) może stanowić podstawę roszczenia spółdzielni mieszkaniowej o uzupełnienie wkładu budowlanego, w sytuacji gdy po złożeniu przez

tę spółdzielnię oświadczenia o ostatecznym rozliczeniu kosztów budowy i po pokryciu przez członka spółdzielni wkładu w sposób zgodny z tym rozliczeniem ujawni się, że uiszczona przez członka spółdzielni kwota nie stanowi pełnego pokrycia przypadającej na jego lokal części całości kosztów budowy w ramach danego zadania inwestycyjnego?”

III CZP 74/01

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy komornikowi sądowemu należy się opłata stała, przewidziana w art. 51 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 133, poz. 882) w przypadku, gdy uiścił ją wierzyciel domagający się opróżnienia lokalu z rzeczy lub osób, a dłużnik opróżnił lokal po wezwaniu go do wykonania tej czynności przez komornika i komornik na wniosek wierzyciela postępowanie egzekucyjne umorzył, a jeżeli tak – to kogo powinna obciążać ta opłata – wierzyciela czy dłużnika?”

III CZP 75/01

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krośnie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy obowiązek wspólnego ponoszenia przez sąsiadów kosztów związanych z utrzymaniem płotu znajdującego się w granicy gruntów sąsiadujących (art. 154 § 2 k.c.) obejmuje również koszty wybudowania nowego płotu, w miejsce zużytego?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 46/01 – z dnia 5 października 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie:

Niedopuszczalna jest droga sądowa do żądania ustalenia, że powód w czasie II wojny światowej wykonywał pracę przymusową na rzecz III Rzeszy.

III CZP 45/01 – z dnia 11 października 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach:

Tytułowi wykonawczemu wystawionemu w trybie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. – Prawo bankowe (j.t. Dz.U. z 1992 r. Nr 72, poz. 359 ze zm.), który był podstawą egzekucji administracyjnej, umorzonej przed dniem 1 stycznia 1998 r. z powodu jej bezskuteczności, sąd może nadać po tej dacie klauzulę wykonalności, jeżeli tytuł ten spełnia wymagania przewidziane w art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz.U. Nr 140, poz. 939 ze zm.).

W takim wypadku dopuszczalne jest także nadanie klauzuli wykonalności na rzecz banku, który przed dniem 1 stycznia 1998 r. stał się następcą ogólnym wystawcy tytułu.

III CZP 48/01 – z dnia 11 października 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie:

W sprawie o opróżnienie lokalu mieszkalnego, pozostającego w dyspozycji jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Spraw Wewnętrznych, zajmowanego przez osobę nie legitymującą się

tytułem prawnym, droga sądowa jest niedopuszczalna także wówczas, gdy osobie tej tytuł prawny nigdy nie przysługiwał.

III CZP 49/01 – z dnia 11 października 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku:

Zażalenie komornika na postanowienie sądu wymienione w art. 770 k.p.c. nie podlega opłacie sądowej.

III CZP 55/01 – z dnia 12 października 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku:

Art. 58 § 3 k.c. nie stosuje się w wypadku, gdy jeden z małżonków zawarł bez zgody drugiego umowę przekraczającą zakres zwykłego zarządu majątkiem wspólnym.

III CZP 57/01 – z dnia 12 października 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach:

Odszkodowanie za uszkodzenie samochodu może obejmować oprócz kosztów jego naprawy także zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej różnicy między wartością tego samochodu przed uszkodzeniem i po naprawie.

III CZP 44/01 – z dnia 17 października 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie:

Wpis w postaci dziesiątej części wpisu stosunkowego, pobierany od wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, nie może być wyższy niż dziesięć tysięcy złotych (§ 54 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie określania wysokości wpisów w sprawach cywilnych – Dz.U. Nr 154, poz. 753 ze zm.).

III CZP 51/01 – z dnia 17 października 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim:

Przekazanie powiatowi na wyodrębniony rachunek środków pieniężnych na podstawie art. 48 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 z późn. zm.) z przeznaczeniem na realizację zadań określonych przepisami tej ustawy, upoważnia powiat do pobierania pożytków cywilnych w postaci odsetek należnych od przekazanych środków. Pożytki te mogą być wykorzystane przez powiat wyłącznie na realizację zadań wynikających z przepisów powołanej ustawy.

III CZP 47/01 – z dnia 18 października 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach:

Przepis art. 25c ust. 2 ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 41, poz. 324 ze zm.) miał zastosowanie także do osób pełniących u przedsiębiorców kierownicze funkcje na podstawie niepracowniczych stosunków zobowiązaniowych.

III CZP 50/01 – z dnia 18 października 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koszalinie:

Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa obowiązana jest do uiszczenia opłaty egzekucyjnej przewidzianej w art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 133, poz. 882 z późn. zm.).

III CZP 56/01 – z dnia 18 października 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu:

Sąd gospodarczy właściwy do prowadzenia postępowania upadłościowego może orzec o sankcji przewidzianej w art. 17² § 1 prawa upadłościowego także wówczas, kiedy nie została ogłoszona upadłość przedsiębiorcy.

III CZP 53/01 – z dnia 24 października 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Włocławku:

Niedołączenie bankowego tytułu egzekucyjnego do wniosku o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności nie jest brakiem formalnym wniosku w rozumieniu art. 130 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

III CZP 58/01 – z dnia 24 października 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach:

Dopuszczalne jest zabezpieczenie wierzytelności banku na podstawie umowy z osobą trzecią o przewłaszczenie rzeczy ruchomej stanowiącej własność tej osoby (art. 101 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, Dz.U. Nr 140, poz. 939 ze zm.).

III CZP 64/01 – z dnia 24 października 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Ostrołęce:

Niezłożenie przez uczestnika postępowania o stwierdzenie nabycia spadku sprostowanego aktu stanu cywilnego, może uzasadniać zawieszenie postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 3, przy uwzględnieniu § 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

IV CKN 150/00 – wyrok z dnia 11 stycznia 2001 r.

Siła wyższa wyznacza granicę odpowiedzialności na zasadzie ryzyka, a nie na zasadzie winy (art. 471 w związku z art. 472 i 355 k.c.).

III CKN 322/00 – wyrok z dnia 21 marca 2001 r.

(jest to prawidłowa treść tezy zamieszczonej w Biuletynie nr 6 z 2001 r.)

Przedstawienie weksła do zapłaty, przewidziane art. 38 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. – Prawo wekslowe (Dz.U. Nr 37, poz. 282), następuje także w sytuacji, gdy posiadacz weksła umożliwi trasatowi (wystawcy weksła własnego) zapoznanie się z oryginałem weksła w miejscu jego płatności.

III CKN 1214/98 – wyrok z dnia 21 marca 2001 r.

Sąd jest związany żądaniem pozwu także w sprawach o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym (art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, Dz.U. Nr 19, poz. 147 ze zm.).

V CKN 769/00 – wyrok z dnia 22 marca 2001 r.

Roszczenie z tytułu nienależnego świadczenia, mającego taki charakter już w chwili spełnienia, staje się wymagalne od tej chwili.

IV CKN 274/00 – wyrok z dnia 27 marca 2001 r.

Nabywca nieruchomości – opierający swoje przekonanie, że

zbywca jest ujawniony w księdze wieczystej jako właściciel zgodnie z rzeczywistym stanem prawnym, na prawomocnym orzeczeniu oddalającym wniosek innej osoby o wpisanie jej do księgi wieczystej jako właściciela – jest nabywcą w dobrej wierze.

IV CZ 134/00 – postanowienie z dnia 5 kwietnia 2001 r.

Sąd nie ma obowiązku ponownego doręczania zawiadomienia o rozprawie pełnomocnikowi strony wyznaczonemu na podstawie art. 117 § 1 zdanie 5 k.p.c.

III CKN 368/00 – wyrok z dnia 27 kwietnia 2001 r.

Świadczący usługi telekomunikacyjne nie wykonuje swojego zobowiązania wynikającego z umowy o abonament telefoniczny, jeżeli z telefonu korzysta osoba nieuprawniona, a świadczący usługi telekomunikacyjne o tym wie.

I CKN 1217/98 – wyrok z dnia 29 maja 2001 r.

Uchwała okręgowej rady adwokackiej, odmawiająca adwokatowi wyznaczenia siedziby zawodowej w miejscowości przez niego wskazanej nie stanowi przejawu praktyk monopolistycznych w rozumieniu art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (t.j. Dz.U. z 1997 r. Nr 49, poz. 318 ze zm.).

V CKN 1240/00 – wyrok z dnia 6 czerwca 2001 r.

Niedopuszczalny z powodów formalnych wniosek restytucyjny podlega odrzuceniu.

IV CZ 58/01 – postanowienie z dnia 21 czerwca 2001 r.

Ustalenie treści doręzonego stronie przez sąd zarządzenia może być oparte na domniemaniu faktycznym.

V CZ 91/01 – postanowienie z dnia 22 czerwca 2001 r.

Od postanowienia sądu drugiej instancji oddalającego apelację od wpisu ostrzeżenia, przewidzianego w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz.U. Nr 19, poz. 147 ze zm.) kasacja nie przysługuje.

I CA 1/01 – postanowienie z dnia 26 czerwca 2001 r.

Umowa darowizny ekspektatywy odrębnej własności lokalu stanowi podstawę wpisu w księdze wieczystej nabywcy jako właściciela, niezależnie od chwili złożenia wniosku o dokonanie tego wpisu.

II CKN 601/00 – wyrok z dnia 27 czerwca 2001 r.

Właściciele zajętych pod drogi publiczne nieruchomości, które z dniem 1 stycznia 1999 r. stały się z mocy art. 73 ustawy z dnia 13 października 1998 r. – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz.U. Nr 133, poz. 872 ze zm.) własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, mogą dochodzić jedynie odszkodowania przewidzianego w tym przepisie, zachowując wskazany w nim tryb.

II CKN 602/00 – wyrok z dnia 27 czerwca 2001 r.

Umowa o przelew w celu inkasa wierzytelności przysługującej podmiotowi nie będącemu bankiem, w której strona przyjmująca zlecenie inkasa zobowiązała się do wyegzekwowania należności

przy użyciu bankowego tytułu wykonawczego, jest nieważna, a świadczenie spełnione w wykonaniu tej umowy podlega zwrotowi jako nienależne.

II CKN 604/00 – wyrok z dnia 27 czerwca 2001 r.

Sąd może wyjątkowo nie uwzględnić upływu przedawnienia roszczenia – także wynikającego ze stosunku pomiędzy przedsiębiorcami – jeżeli podniesienie przez pozwanego zarzutu przedawnienia jest nadużyciem prawa.

II CKN 880/00 – postanowienie z dnia 27 czerwca 2001 r.

Organ jednostki wymienionej w art. 39 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, upoważniony przez radę gminy do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej może z mocy art. 268a k.p.a. udzielić pełnomocnictwa administracyjnego pracownikowi kierowanej jednostki do załatwienia spraw w jego imieniu.

IV CZ 64/01 – postanowienie z dnia 29 czerwca 2001 r.

Skarżący może w zażaleniu do Sądu Najwyższego wskazać nowe fakty czy dowody wówczas, gdy konieczność udowodnienia faktu powstała dopiero na etapie postępowania zażaleniowego.

V CKN 379/00 – wyrok z dnia 11 lipca 2001 r.

Umowa o poddanie sporu właściwości sądu polubownego jedynie w celu zawarcia ugody nie stanowi zapisu na sąd polubowny (art. 698 § 1 k.p.c.).

V CZ 106/01 – postanowienie z dnia 18 lipca 2001 r.

Zgodnie z art. 392¹ § 1 k.p.c. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego (...) Dz.U. Nr 48, poz. 554 dopuszczalność kasacji w sprawie o ustalenie rozwiązania umowy spółki cywilnej uzależniona jest od wartości przedmiotu zaskarżenia.

I CKN 1350/98 – postanowienie z dnia 25 lipca 2001 r.

Przejęcie przedsiębiorstwa na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz.U. Nr 3, poz. 17 ze zm.) obejmowało wszystkie składniki niezbędne do jego prawidłowego funkcjonowania, niezależnie od tego, czyją stanowiły własność.

IV CKN 421/00 – wyrok z dnia 26 lipca 2001 r.

Jeżeli gmina dopuszcza do sprzecznego z prawem zadysponowania lokalami w należącej do niej nieruchomości w ten sposób, że jednym nabywcom zbywa lokal wraz z udziałem we współwłasności gruntu, a drugim lokal z udziałem w prawie wieczystego użytkowania, to ponosi odpowiedzialność za wyrządzoną w ten sposób szkodę na podstawie art. 420¹ § 1 k.c.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 27/01

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Opolu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wobec sprawcy czynu z art. 178a § 2 k.k. ma zastosowanie przepis art. 42 § 2 k.k.?”

I KZP 28/01

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1) Czy sytuacja, gdy w trakcie toczącego się postępowania sądowego dwóch sędziów orzekających w składzie sądu, który rozpoznał sprawę i wydał wyrok zostało nominowanych na stanowiska sędziów sądu wyższego rzędu stanowi naruszenie przepisu art. 24 § 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25) zezwalającego na udział w składzie sądzącym tylko jednego sędziego innego sądu, a jeżeli tak, to czy zachodzi wówczas bezwzględna przyczyna odwoławcza w postaci «nienależytej obsady sądu» (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.)?

2) Czy w opisanej wyżej sytuacji koniecznym jest udzielenie przez uprawniony podmiot w trybie art. 63 prawa o ustroju sądów powszechnych sędziom nominowanym na stanowiska sędziów wyższego rzędu delegacji do pełnienia obowiązków w sądzie niższego rzędu, a jeżeli tak, to czy brak takiej delegacji sprawia, że sąd jest nienależyście obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2

k.p.k.?”

I KZP 29/01

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy prawomocne osądzenie części zachowań wchodzących w skład czynu ciągłego, o którym mowa w art. 12 k.k. zawsze stanowi ujemną przesłankę procesową w rozumieniu art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. odnośnie pozostałych zachowań składających się na ten czyn, które nie były przedmiotem wcześniejszego osądzenia, czy też jest to uzależnione od stosunku stopnia społecznej szkodliwości zachowań już osądzonych do stopnia społecznej szkodliwości zachowań, które osądzone jeszcze nie zostały?”

I KZP 30/01

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przez zawarte w art. 198 k.k. sformułowanie «...Kto wykorzystując ... wynikający z upośledzenia umysłowego lub choroby psychicznej brak zdolności ... do rozpoznania znaczenia czynu lub pokierowania swoim postępowaniem ...» należy rozumieć wyłącznie wykorzystanie całkowitego braku poczytalności czy również ograniczenia tej poczytalności w stopniu znacznym?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 21/01 – z dnia 11 października 2001 r. w składzie 3

sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Opolu:

Przez instytucję lub organizację społeczną, do której zadań lub statutowych celów należy świadczenie pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych, o której mowa w art. 47a k.k., należy rozumieć tylko taką instytucję lub organizację, której podstawowym zadaniem lub celem statutowym jest świadczenie pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych.

I KZP 23/01 – z dnia 11 października 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie:

Określona w art. 165 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. Nr 118, poz. 754 z późn. zm.) czynność sprawcza polegająca na proponowaniu nabycia papierów wartościowych oznacza każde – skierowane do określonego w art. 2 ust. 1 tej ustawy kręgu adresatów i w sposób tam podany – zachowanie, które u jego odbiorców wywołuje obiektywne przekonanie, iż zostało złożone oświadczenie woli, mogące prowadzić do zawarcia transakcji, jakiej przedmiotem są wskazane w propozycji – określone w powołanym przepisie – papiery wartościowe.

I KZP 24/01 – z dnia 11 października 2001 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie:

Czy przewidziany w art. 42 § 2 k.k. nakaz orzekania środka karnego – zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów mechanicznych określonego rodzaju dotyczy sprawcy występku z art. 178a § 2 k.k. w brzmieniu nadanym mu ustawą z dnia 14 kwietnia 2000 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny

(Dz. U. Nr 48, poz. 548)?

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 9/01 – z dnia 18 października 2001 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego:

Pełnienie funkcji publicznej w rozumieniu art. 228 § 1 kodeksu karnego obejmuje zarządzanie przedsiębiorstwem i reprezentowanie go na zewnątrz przez dyrektora przedsiębiorstwa państwowego (art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych, jedn. tekst: Dz. U. z 1991 r. Nr 18, poz. 80 ze zm.).

I KZP 22/01 – z dnia 18 października 2001 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Ministra Sprawiedliwości:

Na podstawie art. 74 § 2 k.k. możliwe jest zwolnienie od dozoru każdego skazanego na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a więc także młodocianego sprawcy przestępstwa umyślnego oraz sprawcy określonego w art. 64 § 2 k.k.

I KZP 25/01 – z dnia 18 października 2001 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich:

Zarówno reguły rzetelnego procesu, w tym prawa do obrony, określone w art. 6 ust. 1 i 3 lit. c Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności z 1950 r. oraz w art. 45 ust. 1 i art. 42 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r., jak i przepis art. 451 k.p.k. w brzmieniu nadanym mu ustawą z dnia 20 lipca 2000 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania karnego

oraz ustawy – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 62, poz. 717), nakładają na sąd odwoławczy obowiązek sprowadzenia na rozprawę apelacyjną oskarżonego pozbawionego wolności tylko w wypadku, gdy złożył on wniosek o doprowadzenie go na tę rozprawę. Oskarżonego należy pouczyć o prawie do złożenia wniosku, chyba że z akt sprawy wynika, iż wie on o uprawnieniu do złożenia takiego wniosku.

Sąd może jednak uznać, że wystarczająca jest obecność obrońcy na rozprawie apelacyjnej i wówczas może zaniechać sprowadzenia oskarżonego na rozprawę odwoławczą nawet w wypadku, gdy ten o to wnosił.

UCHWAŁA IZBY WOJSKOWEJ

**WZP 1/01 – z dnia 10 października 2001 r. w składzie 7 sędziów
na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego:**

**Czy przewidziany w art. 310 § 3 k.k. wypadek mniejszej wagi
jest samodzielnym typem przestępstwa?**

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.